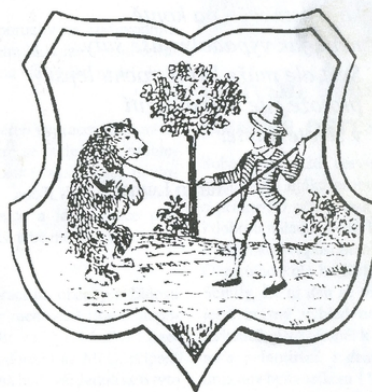

Museum Z.

VĚTRNÍK

ZPRAVODAJ MĚSTSKÉHO ÚŘADU
VE VYSOKÉM NAD JIZEROU

Červenec - srpen 1999

Zpravodaj MěÚ Vysoké nad Jizerou - Větrník 7-8/1999 vedoucí redaktorka
Ludmila Hnyková, náklad 400 ks, cena 10, - Kč. Příspěvky zasílejte do každého
3. v měsíci na MěÚ ve Vysokém n. J. PSČ 512 11.
V roce 1999 vytiskla Tiskárna GLOS Semily, s.r.o. - tel./fax: 0431/6245 84.

*Za padesát let bude lhostejné,
v jakém jste jezdili autě,
v jakém bydleli domě,
kolik jste měli na kontě
nebo jak vypadaly vaše šaty.
Svět ale může být o trochu lepší,
protože jste byli důležití
v životě dítěte.*

Martin Luther King, jr.

ZPRÁVY z městského úřadu

❑ MěÚ ve Vysokém nad Jizerou upozorňuje občany města a jeho návštěvníky na přísný zákaz ukládání odpadu v prostoru pod fotbalovým hřištěm ve Vysokém nad Jizerou.

❑ Na MěÚ je možno nahlédnout do projektové dokumentace na rekonstrukci městského parku.

❑ V případě poruchy na vodovodním nebo kanalizačním řádu lze sehnat opraváře pana Martina Nesvadbu na tel. číslo 0603 293 949.

❑ MěÚ je pověřen vypracováním návrhu opatření, které se bude týkat problematiky chovu psů (oznamovací povinnost, přiznání počtu psů, uhrazení poplatků, evidence a identifikace psů, venčení psů v zástavbě města, volné pobíhání apod.).

❑ MěÚ se obrací na občany s žádostí o pomoc při pojmenování dosud nepojmenovaných ulic ve Vysokém nad Jizerou. Návrhy lze doručit na MěÚ, případně do schránky na budově. Jedná se o tyto ulice:

- od fary po objekt (dříve Dvořákovi)
- od RD paní Večerníkové k RD paní Mandlové (cesta na Tříč)
- od objektu České spořitelny po bytovku čp. 222
- od objektu RD paní Dlouhé po RD manželů Vodsedálkových.

Vážení čtenáři,

oznamujeme vám, že redakce Větrníku byla z budovy MěÚ přemístěna do budovy městského muzea. Agendu Větrníku povede paní Alice Sládková, kterou znáte jako dopisovatelku a která byla od 1. května jmenována městskou kronikářkou. Složení redakce se nemění, vedoucí redaktorkou zůstává paní Ludmila Hnyková.

Prosíme zasílejte všechny připomínky a dotazy k Větrníku do muzea.

Okresní kolo hasičské soutěže okresu Semily

Sobotní ráno 26. června se po nočním důkladném lijáku probudilo do sluníčka a připravilo příjemnou atmosféru a tím i dobrou náladu všem, kteří se zúčastnili a jakýmkoliv způsobem podíleli na zdaru Okresního kola hasičské soutěže okresu Semily. Letní den se všim všudy, navíc ještě krásný výhled na celé panorama Krkonoš, jistě přispěl k výborným výkonům jednotlivců i družstev. Mužských družstev bylo celkem 11, ženy byly zapojeny v 7. Mužů bylo 84, žen 69. Shrneme-li to, zúčastnilo se 18 družstev se 153 jednotlivci. Pěkné číslo, jen škoda, že mezi těmi soutěžícími chyběla družstva z Vysokého.

Vítězným družstvem mužů se stala Hrubá Skála, 2. místo obsadila Olešnice u Turnova a 3. byla Poniklá. Z ženských

družstev zvítězila Olešnice u Turnova, 2. místo patří Ploukonici a 3. obsadily ženy z Poniklé. Nejúspěšnějším mužem na 100 m překážek byl Lukáš Vaníček z Hrubé Skály (18, 9 vt.), z žen nejvíce dokázala Eva Francová z Olešnice u Turnova (20, 9 vt.).

Po celý den bylo na hřišti živo a vesele, přišlo i mnoho diváků, bylo postarano o občerstvení a všechny úspěchy byly při závěrečném hodnocení odměňovány pěknými cenami.

Veškeré výpočty průběžně prováděl ing. Josef Hejral. Hostitelé ze SDH Vysoké n. Jiz. se zhostili svého úkolu také ku prospěchu všech hostů a k dobré reprezentaci města. Děkujeme všem.

Ludmila Hnyková

Zprávy z muzea

Přirůstky za poslední tři roky

Dary občanů muzeu

figurky Krakonošů - 2 ks
kabát ruského legionáře
vyšíváný šátek ke krkonošskému kroji, čepec a šátek
truhlářské hoblíky na ozdobné lišty
betlém z perníku
obrazy S. Smrtky a ing. J. Pavlíčka
plastika Jar. Skrbka
domácí nářadí a potřeby, máselnice

oděvní doplňky
plastiky státníků
sokolské kroje a příslušenství
saně, sánky, lyže, kropě (sněžnice), brusle
vojenská helma
lyžařská cena V. Patočky
vysocké bačky
dětská postýlka

Všem dárcům děkujeme.

J. Vaváčková

Vlastivědné museum
pro Vysoké nad Jizerou
a okolí

Vás srdečně zve na

výstavu obrazů

KAREL HAAS

výběr z tvorby
posledních 50tí let

výstava je otevřena denně
mimo pondělí
od 8.30 do 12.00 hodin
a od 13.00 do 16.00 hodin

Od 25. června
do 31. srpna 1999

OSOBNOSTI VÝTVARNÍCI A LITERÁTI

3. část

Výtvarníci

Další osobnosti, která zvětšila ve svých malbách okolí Vysokého, byl malíř Viktor Vorlíček. V galerii je zastoupen dvěma obrazy chalup, kresbami uhlem. Neprofesionální výtvarník působící v Jablonci nad Nisou, jeho oblíbeným tématem jsou obrázky z okolí říčky Kamenice. Je ilustrátorem knihy St. Urbana Dole hučí Kamenice.

Návštěvy výtvarníků za první republiky podnítily zájem o výtvarné umění u řady mladých lidí, kteří se výtvarnému umění potom věnovali, jako např. sochař a rytec skla Alois Hásek (1906-1960).

Studoval na odborné škole sklářské, obor rytí skla, za studií pobýval i ve Francii. Stal se vedoucím profesorem na Uměl. průmyslové škole v Kamenickém Šenově, obor ryté, vrstvené a přetahované sklo. Ukázky jeho prací v majetku muzea i zapůjčené od jeho rodiny uvidíte v galerii muzea. V umělecké práci obor sklo pokračuje i jeho syn a vnuk. Syn Vladimír 32 let pracoval v oboru ryté sklo v ŽBS Žel. Brod. Bližší článek Větrník VI/97.

Vnuk Jan, akademický sochař, studoval v letech 1983 - 87 na SUPŠ Žel. Brod, obor rytí skla, 1989-95 VŠUP Praha, obor kov, šperk, glyptika a medaile u prof. Harcuby a V. K. Nováka.

Z nejvýznamnějších prací uvádíme: medaile s portrétem J. A. Komenského, soubor kinetických insignií a talárů pro VUT Brno, fakultu podnikatelskou, pamětní deska v České Čermné prof. Dr. Černému - litý bronz (1995), medaile k 80. výročí České numismatické společnosti s portrétem Václava II. (1998), reliéf státního a městského znaku v litém bronzu (na budově MěÚ), v roce 1999 vystavuje v Jablonci nad Nisou a v Jihlavě na výstavě III. Salon - akce Asociace umělců-medailérů. Každé dva roky, kdy se koná mezinárodní výstava FIDEM (celosvětové sdružení umělců medailérů), se této akce účastní. V roce 1994 byl vítězem v soutěži pro Královskou akademii věd ve Stockholmu, medaile s ekologickým námětem ražená ve stříbře a bronzu. Tato medaile byla udělena švédskému králi a významným vědcům v oblasti ekologie (viz Větrník VI/97).

O Dr. Vincenci Kramářovi, rodáku z Vysokého, (1877-1960), velkém znalci umění a sběrateli obrazů, jsme se ve Větrníku zmínili již několikrát, naposledy v březnu 1997. Tento významný rodák by si zasloužil v našem muzeu daleko větší pozornost, písemně jsme požádali Galerii moderního umění v Praze o zapůjčení některých památek. Zatím jsme neobdrželi odpověď ani od rodiny, na kterou jsme se obrátili.

Byl to první ředitel Obrazárny vlasteneckých přátel, později mu bylo nabídnuto místo ředitele Národní galerie, ale pro svůj věk přenechal místo mladším.

Malíř František Naske, portrétista, manžel národní umělkyně Růženy Naskové, jejíž otec Josef Nosek pocházel

z Vysokého. Známé jsou jeho portréty Růženy Naskové a pro vysoké závody též namaloval plakát v r. 1926 pro župní závody.

Dalším významným malířem zastoupeným v galerii muzea je Viktor Stretti-Zamponi (1878-1957), žák prof. F. Zeniška na Akademii výtvarných umění v Praze. Jeho barevný lept Tříčká náves byl zakoupen pro muzeum ve Spolku českých umělců grafiků - Hollar.

Velmi známé jsou obrazy Oldřicha Vodsedálka (1910-1983), řada vysokých domácností se jimi může těšit. Tento rodák ze Staré Vsi studoval na umělecké akademii v Praze a Vysokou školu umělecké grafiky v Lipsku. S Adolfem Kašparem, se kterým se ve Vysokém poznal, chodili malovat do plenéru. V padesátých letech byl pronásledován a vězněn.

Malíř Franta Patočka (1909-1996) studoval u prof. Kysely, grafik a návrhář. Měl vřelý vztah k našemu městu, hodně zde maloval horské chalupy.

Semilský rodák Miloslav Jágr zemřel v loňském roce. Pro vysoké muzeum namaloval plakáty pro výstavy Krakonošů, které se zde konají každých deset let, tedy další bude v roce 2001.

Vladimír Komárek se narodil r. 1928 v Hořensku na Semilsku. V letech 1946-48 studoval na Akademii výtvarných umění a potom absolvoval studium na Vysoké škole uměl. průmyslové 1948-54. Nyní žije v malé vesničce Slaná u Semil. Je členem výtvarného Spolku českých umělců grafiků Hollar a Spolku výtvarných umělců Mánes. Ve Vysokém v galerii máme jeho obraz Vysoký kostel.

Jana Vaváčková

Výroba lyží

Víte, že ...

si můžete udělat hezký prázdninový výlet do Železného Brodu a navštívit tam výstavu skla, která je instalovaná v prostorách Střední uměleckoprůmyslové školy. Od 1. 7. do 29. 8. 1999 je přístupná denně kromě pondělí od 9 do 17 hodin. Její součástí je akce Internet pro veřejnost (pouze úterý až pátek).

Škola je plná skla. Vystavuje tam sedm výtvarných oddělení - tvorby a výroby skleněných figurek, rytí skla, tvorby sklářských forem a rytí kovů, tvarování, malování a leptání skla, hutnického tvarování skla, broušení skla a vzorkářství skleněné bižuterie.

Škola byla založena v roce 1920 jako Státní odborná sklářsko-obchodní a od té doby vychovala řadu odborníků pro průmysl a spoustu významných výtvarníků. V současnosti je studium děleno na dva hlavní čtyřleté studijní obory ukončené maturitou. V obou těchto oborech, výtvarném zpracování skla a technologii skla, tak u nás nacházejí uplatnění mladí lidé buď výtvarně nebo technicky založení, a to z celé republiky.

Absolventi mohou pracovat jako průmysloví návrháři, v soukromých sklářských firmách, případně zakládají vlastní živnost, nebo pokračují ve studiu na vysokých školách (UMPRUM, AVU, pedagogických a filozofických fakultách atd.)

Ale posuďte sami, popřípadě i po získání dalších informací či navštívení školní prodejny, co dnešní mladí lidé dokáží ze skla vyrobit.

Jan Hásek

Začátek léta přinesl pobožce České spořitelny ve Vysokém nad Jizerou organizační změnu. Pracoviště bylo začleněno pod okresní pobočku v Liberci, sdružující spořitelny libereckého, jabloneckého a semilského okresu.

Změna se však v žádném případě nedotýká rozsahu služeb nabízených místní spořitelnou ve Vysokém n. Jiz. Její činnost dále zahrnuje vkladové produkty, spořicírové účty, běžné účty a směnárenské operace. Vedle tradičních spořitelních produktů jsou nabízeny i služby deťinných společností - stavební spoření, penzijní připojištění a různé typy pojištění ČS-Živnostenské pojišťovny.

Pro letní období jsou zvlášť zajímavé služby související s dovolenou a cestováním. Rizikům na cestách lze předcházet **cestovním pojištěním KOLUMBUS**, které je pro majitele spořicírových účtů nabízeno **nyní s 10% slevou**, a zejména používáním platebních karet, které chrání před možnou ztrátou či odcizením hotovosti. A pokud se někdy potýkáte právě s jejím nedostatkem, nabízí Vám spořitelna pohodlné řešení ve formě **kontokorentního úvěru** na spořicírovém účtu. **Jedná se o nejvýhodnější, výhodný a navíc trvalý úvěr**, který můžete čerpat podle svých individuálních potřeb a stejným způsobem jej během roku splácet. Ve většině případů není pro tento typ úvěru vyžadován další ručitel.

Podrobné informace o všech nabízených produktech Vám ochotně poskytnou pracovníci pobočky spořitelny ve Vysokém.

*S přáním krásného léta všem čtenářům
Větrníku Vaše Česká spořitelna, a. s.*

Ve Sboru K. Farského ve Vysokém nad Jizerou sbíráme

OŠACENÍ, BOTY, HRAČKY a další věci jako humanitární pomoc

obětím válečných konfliktů, přírodních katastrof, uprchlíkům a běžencům ze zemí třetího světa.

Prosíme, aby věci, které darujete, byly v dobrém stavu, čisté a dobře zabalené. Úzce spolupracujeme s OS Diakonie Úpice, které Vámi darované věci dále třídí a expeduje. Na faru můžete přinášet i tyto věci:

- hry
- hudební nástroje
- hygienické a toaletní potřeby
- kola, koloběžky, tříkolky
- ložní prádlo
- obrazy, grafické listy
- optická skla a lupy
- optické brýle - i poškozené
- panenky
- poštovní známky, pohlednice
- potřeby pro domácnost (jehly, háčky, pletací dráty, nitě, bavlnky, látky)
- práci a čisticí prostředky
- přikrývky, deky, spací pytle
- sportovní potřeby
- stany
- školní potřeby
- trvanlivé potraviny, stolní vody
- zdravotnické potřeby

**a cokoliv dalšího, o čem soudíte, že by ještě
mohlo posloužit lidem v tísní.**

Kontakt: Sbor Dr. Karla Farského čp. 303
Vysoké nad Jizerou
tel.: 0432/59 34 43

Za všechny lidi v tísní Vám upřímně děkujeme!

Co se nám líbí a co se nám nelíbí

Většinou se všechno točí kolem pořádku ve městě. Většina majitelů či nájemců domů na náměstí už poznala a pochopila, že čistota kolem objektů, tj. i odstraňování trávy a nejrůznějšího plevelu kolem zdí, je jednou z důležitých prací pro vzhled a hodnocení obyvatel. Bohužel jen většina. Není to totiž jen jednorázová práce. Pokud se plevel nevyhubí vykopáním či vyškrobáním, potom pouhé trhání nepomůže. A je nutné občas to opakovat. Podivně na návštěvníky působí i domy, jejichž jedna část či strana je naprosto čistá, bez plevelu, a na druhé straně dosahuje tráva úctyhodných výšek. To neplatí pro náměstí, ale pro přilehlé ulice. Některé kouty vypadají spíš jako náves někde kolem rybníka než jako část města, které chce být jedním z turistických center. Máme krásnou polohu, máme kolem panorama hor, máme spoustu pěkných a upravených domů. Proč by to nešlo všude?

Kde neleží odpad, nehodí ho téměř nikdo. Ale kde už je „nastláno“... Kam chceme patřit my? Nedokážeme se vrátit tam, kde se žije čistě a slušně?

Bohužel ani to slovo „slušně“ neplatí dosud všude, zejména ne ve styku s občany. Proč bychom nemohli jednat hezky, s úsměvem, nikoho přece nezajímá, máme-li doma problémy nebo nejsme s něčím spokojeni. A bylo by těch pěkných a kladných příkladů hodně, jmenovitě nechceme uvádět, abychom někoho

neopomenuli. Těch druhých je sice už méně, ale jsou!

Další kauza: hřbitov.

Stavba nového plotu kolem hřbitova pokračuje, vchod z parku zůstane samozřejmě volný. Hromady odpadu a listů budou hned po skončení této práce odvezeny, prostor po kompostu pěkně zarůstá trávou a zrušení „klínu“ u plotu snad odradí všechny ty „dobrovolné“ dárcy kuchyňského odpadu.

Většina zahrádkářů a chatařů v oblasti kolem hřbitova má svůj vlastní kompost. Zdá se to být zcela normální, ale také není. Někteří zahradní odpad odvázejí pod hřiště, kde bývá hranice. Přestože MěÚ mnohokrát vyzýval, aby se tam odpad nevozil, je zase spousta neukázných občanů, stálých i svátečních, kteří nešetří na ničem tak usilovně jako na zakoupení aspoň jednoho pytle na odpadky!!! Co všechno tam někteří lidé dávají, je téměř neuvěřitelné. Bylo tam přivezeno i několik pytlů naplněných uniformami závodní stráže. Určitě by se našla cestička k odhalení „dárců“.

Velkou vadou na kráse parku je ničení porostu kolem altánku. Prosíme všechny maminky a opatrovníky dětí: nenechávejte své ratolesti jezdit „z kopečka“ altánku na koloběžkách, kolečkových bruslích, dětských kolech atd. Výsadbá stála mnoho peněz a je téměř z poloviny zničená. Vysvětlíte svým dětem, že altánek není na hraní, ale pro orientaci po Krkonoších. Sklo na plastické mapě je proto, aby se mapa uchránila, neničte je! Novou hrou některých dětí je plivání na sklo, asi kdo dál. Paní Jiřina Doubalíková sklo denně umývala, ale ty škrábance se neodstraní a odstraňovat plivance, na to také nemá každý žaludek.

Vím stále, o čem mluvím. Byla jsem svědkem toho, jak se dvě maminky radovaly, jak mají schopné děti, jak pěkně „mezi těma kytkami“ projíždějí. Ani cyklisté, ani s dětskými koly nepatří do parku. O nečistotě kolem laviček jsem psala už několikrát, nebudu se opakovat. Jsme přece všichni občané Vysokého a mělo by nám všem záležet na tom, aby se o Vysokém pěkně mluvilo. Laciné, ale až obhroublé kritiky některých „taky Vysočáků aspoň přes víkend“ ničemu nepomohou, ať tedy ti kritici ukáží, co dovedou, jak mohou pomoci městu. Inteligentní a objektivní kritici vidí a uznávají, že se stále něco ve městě zlepšuje. Nejde všechno najednou, na všechno také nejsou peníze.

Vyslechla jsem nechtíc a čistě náhodou následující výrok: „Debilové, proč pokáceli kaštany a nevedou plyn prostředkem silnice, stejně je mizerná!“ Škoda že ten dotyčný nechtěl nějakým milionem sponzorovat takovou akci. Oč jednodušší je nadávat. Koho těmi „debily“ myslel, je jistě všem jasné.

Nakonec jedno oznámení. V domácnostech přibývá nejrůznějších baterií z hraček, přístrojů, kapesních svítilen, radiových přijímačů atd. Všechny baterie obsahují nebezpečné a jedovaté látky, a proto nepatří do normálního sběru. Proto od 1. července je u dílen MěÚ (v prostoru požární zbrojnice) přistaven velký sud na sběr baterií. Žádáme všechny domácnosti a podniky, aby upotřeбенé baterie shromažďovaly a ukládaly do určeného sudu. Budou pak odvezeny na speciální skládku. NE baterie od aut!!!

*Postřehy a poznatky z redakce
soustředila a zapsala Ludmila Hnyková*

MĚSTSKÁ KNIHOVNA

Novinky

- L. Bílá: Teď už to vím ...
I. Kraus: Má rodina a jiná zemětřesení (humor. povídky)
S. Zázvorková: Stella o sobě
W. Smith: Běsnění, Ptačí vodopády (dobrodružné)
M. Burgess: Herák
J. Peters: Sestřelení tornáda (Perský záliv)
F. Zbořil: Knižka pro každého aneb Průvodce právem v ČR z pohledu občana
V. Svoboda: Minimum o rodokmenu
To nejlepší ze Smoljaka, Svěráka a Jary Cimrmana 2
V. Bentley: Atraktivní a svěží i po 30, 40, 50 ...
Ed McBain: To veliké zlé město (detektivka)
S. King: Temná věž - Pistolník (směs hororu a fantasy)
P. Šabach: Babičky
J. Krantz: Mistralova dcera (svět umělců)
H. Courths-Mahler: Slunce v ráji (pro ženy)
W. Holbein: Cesta na sever, Rytíř z Alexandrie (historicko-dobrodružné)
J. Fidler: Generálové legionáři
R. B. Parker: Sloužíme svým pánům (detektivka)
R. McDonald: Smrt v patách (detektivka)
M. Bard: Slasti a strasti života s doktorem

- J. Herriot: Zvěrolékař na blatech
D. Stainforth: Přátelé a jiní nepřátelé (milostná)
D. Goleman: Emoční inteligence
A. Maxwell: Šero a hedvábí (dobrodružná)
J. Tanner: Pobřeží půlnoci (rodinná minulost)
Ch. Moore: Ostrov lásky (humoristická)
A. Hass: Morální inteligence
Iva Řehořová

I v tomto údolí zasvítí slunce

Rozhovor s vedoucím hudebního kroužku panem Jaroslavem Hlůžem

- Pane Hlůže, odkud jste?*
Z milé vesnice Jesenný.
Čím se zabýváte, jaká je vaše profese?
Na ZUŠ Semily učím hrát děti na housle.
Jaké máte hudební vzdělání?
Absolvoval jsem konzervatoř v Praze, konkrétně obor viola.
Na jaké nástroje umíte hrát?
Snažím se hrát slušně na violu a na housle, maličko na klavír.
Hrajete nebo hráli jste v nějakém hudebním tělese? Vystupujete někde?
Při studiu v Praze jsme s kolegy založili Panochovo kvarteto, které je dnes světovým tělesem. Bohužel já jsem se kvůli zdravotním potížím musel vrátit do rodného kraje, kde jsem hrál v Podkrkonošském symfonickém orchestru, později v komorním orchestru.

Hráli jste někdy zde ve Vysokém?

Vzpomínám na hraní ve vysokém kostele, pak na vystupování s divadelním souborem Krakonoš v krkonošské variaci na Shakespearova Kupce benátského, Komediji vo dvou kupcích a Židov Šilokovi.

Jak často a jak sem dojíždíte?

Dojíždím dvakrát týdně, většinou v úterý a ve čtvrtek. Nemám auto, takže jenom díky dobrým lidem se dostanu večer domů.

Kolik žáků učíte, víc chlapců, nebo děvčat?

Učím 2 hochy a 1 dívku z Vysokého, 1 žákyni z Rokytnice n. Jiz., dívku a hochy z Jablonce n. Jiz. a předškoláka z Roprachtic.

A učíte jenom housle?

Nyní ano, dřív jsem učil též hudební teorii.

Máte nějakého výrazně talentovaného žáka?

Z celkového počtu 13 žáků snad dva tři.

Budete ve výuce pokračovat?

Chťel bych, jestli zdraví a podmínky dovolí.

Jak se mohou zájemci přihlásit?

Jednoduše, buď v ZUŠ Semily nebo mi mohou dát vědět telefonem.

Učíte i v nějakém jiném místě?

Učím dva dny ve Vysokém, jeden den v Bozkově a jeden den v Semilech.

Mohl byste na závěr říci nějakou svoji myšlenku nebo krédo?

Když jsem byl mladý, plný elánu a touhy, tak se mi moc líbila věta Descartova Všechno je jinak. Dnes si říkám zaplatť pánbůh, že je to alespoň tak, jak je, a až

lidé pochopí, že jediným smyslem tady v tom slzavém údolí je láska, láska mezi námi v našich vztazích, tak i v tomto údolí zasvítí slunce.

Za rozhovor děkuje Iva Řehořová

Školní okénko

MŠ

Závěr školního roku v MŠ

Poslední měsíc školního roku patří výletům a oslavě Dne dětí. K oslavě tohoto svátku jsme byly pozvány do cukrárny manželů Fejklových a do „školky“ si děti odnesly balonek a žvýkačku. Za vše manželům Fejklovým děkujeme. Za pěkného počasí se mladší děti rozjely do Jablončku a odtud vláčkem do Vichové nad Jizerou. Už samotná jízda vlakem byla pro mnoho dětí prvním zážitkem tohoto druhu. Starší děti absolvovaly pěší výlet do Staré Vsi a podrobně se seznámily s historií i současností betléma řezbáře pana Slavíka. Uprostřed června jsme se rozjely do „pohádkového města“ Jičína. Cestou tam jsme neminuly Jinolické rybníky, a tak děti posvačily v krásném prostředí tohoto, nyní ještě poklidného, rekreačního střediska.

V městském parku v Jičíně „vyrostlo“ přírodní divadlo, a tak naše děti nadšeně sledovaly hudební pohádku *Pyšná prin-*

cezna. Na zpáteční cestě jsme navštívily poutní místo Tábor, které se pro tu chvíli stalo místem našeho společného oběda. Jedeme domů, výlet končí, ale příjemné zážitky a nové poznatky dětem zůstanou. Děkujeme touto cestou panu Václavu Palivcovi, který s námi výlet absolvoval a dopravné dětem sponzoroval.

A jdeme do finále. Čekáme na méně deštivé počasí, abychom se řádně rozloučily s našimi předškoláčky výletem s překvapením. Velmi chladné počasí rozhodlo za nás, že místo pěšího výletu uspořádáme veselé dopoledne plné her na zahradě MŠ. Největším zážitkem bylo opékání vuřtů, na které nám dřevo darovala pila pana Ladislava Novotného z Tržce. Druhý den oslavujeme zmrzlinovým pohárem a předáním dárků pro upomínku na MŠ.

Všem dětem, které opouštějí v těchto dnech naši „školku“, přejeme zdárné vykročení do nového života a vám ostatním prima prázdniny se sluníčkem.

kolektiv učitelé MŠ

ZŠ

Úspěchy žáků základní školy

Letošní školní rok 1998/99 byl pro naši školu úspěšný. Žáci dosáhli velmi dobrých výsledků v různých soutěžích a olympiádách, kde se utkali i s žáky velkých škol, které mají větší šanci na vítězství, protože vybírají z většího počtu dětí.

Olympiády:

- biologická - ml. žáci :
1. místo - Tomáš Tichánek
 4. místo - Ondřej Vaverka
 5. místo - Ondřej Nedomehl
 6. místo - Ondřej Schmoranz

st. žáci :

1. místo - Kateřina Fialová
5. místo - Jan Večerník
6. místo - Jan Pohanka

český jazyk: 2. místo - Jan Pohanka
anglický jazyk:

5. místo - Ondřej Vaverka, ml. žáci
8. místo - Jan Pohanka, st. žáci

Soutěže: Okresní kolo recitace -

1. místo - Monika Zantová - st. ž.
 2. místo - Iva Nedomehllová - ml. ž.
- čestné uznání - Eva Večerníková
Jana Velagiová

Petr Srna

Střelecká soutěž - jednotlivci -

1. místo - Tomáš Hladík
 3. místo - Pavel Hladík
- družstva - 1. místo
(Hladík, Hladík, Nosek)

Regionální finále běžeckého lyžování -

3. místo - Petr Nesvadba

Pohár rozhlasu v atletice -

1. místo - Hana Kuncová (vrh koulí)
1. místo - Aleš Havelka (60 m sprint)
1. místo - Pavlína Housová (dtto)
1. místo - Jan Večerník (dtto)
3. místo - Robert Preissler (dtto)
1. místo - Tomáš Tichánek (skok do výšky)
2. místo - Gabriela Zelinková (dtto)
1. místo - štafeta - ml. žáci

3. místo - Nikolaj Doležal (hod míčkem)

Soutěž mladých historiků - 5. místo z 23 prací - kolektiv žáků 9. tř. - Kobr, Hlůže, Večerník, Pražák

Výtvarná soutěž Radio Praha - 4 žáci postoupili do finále, byli pozváni do Prahy na vernisáž - Ondřej Nedomehl, Ondřej Schmoranz, Jakub Vondra, Václav Hejral (celkem bylo 4000 prací, postoupilo 200)

Z těchto olympiád a soutěží postoupili do oblastního kola v Hradci Králové: Kateřina Fialová, Jan Pohanka, Monika Zantová a Iva Nedomehllová.

Děkují za vzornou reprezentaci školy všem jmenovaným žákyním a žákům, a také učitelům pí Haklové, Halířové, Nesvadbové, Jónové, p. Nechanickému a pí Ivě Řehořové, kteří je na soutěže připravili.

Drahoslava Nýdrlová, ředitelka ZŠ

Setkání s panem Janem Nerudou

Odvádím osmáky na neobvyklou hodinu literatury do městské knihovny. Pokynu jim, aby se pohodlně posadili a přenesli se do minulého století. Naproti totiž sedí v dobových kostýmech členové recitačního kroužku, kteří pod vedením Ivy Řehořové nastudovali pásmo o životě a díle Jana Nerudy.

Mlčky sledují herce i diváky, ti zvědaví očekávají příchod hlavní osoby. Přichází v tmavém obleku, s vlasy dozadu sčesanými, se špacírkou, důstojný a při-

pravený vyprávět o svém životě a díle, o láskách, o rodné zemi. Říkám si, tomu Honzovi Pohankovi to sluší, jako by prožíval život spisovatelův. Seznámí nás s dětstvím, studentskými léty, pochopitelně i s milovanými ženami. Postupně herci jako na scéně předvádějí úryvky z bohatého díla Nerudova. Zazněla jeho poezie od prosté lásky k matce až po lásku k vlasti.

*Ze všeho jediná
zbylas mně matičko
vychladlé zemi jak
podzimní sluníčko.*

(Mamince)

*Přežil jsem matku svou,
žiju jen památce,
přežil jsem lásku svou,
měl ji tak nakrátko -
všechno jsem oplakal,
zase se osvěžil -
tebe bych, národe,
tebe bych nepřežil!*

(Láska)

Pozoruji, jak hlavně dívky zaujala Nerudova milostná korespondence s Karolínou Světlou. „...ach, kdybys nebyla tak krásnou, Ty sama ani nevíš, jak jsi krásná, Ty moje Světlá! Jen já Tě ocením, jen já Ti rozumím.“

Slavné Povídky malostranské tu nechyběly, zasmáli jsme se při Večerních šplechtech, povídce Týden v tichém domě, dokonce se i tancovala Staročeská beseda.

Nemohu vše vylíčit, ale pásmo bylo pomalu dokonalé, musím jim poděkovat za hodnotu, kterou s nimi naše Iva vytvo-

řila, i za sedmáky, kteří pásmo viděli, to určitě na jiných školách nemají, jsme asi jedini.

Napiši, kdo tak pěkně hrál, - Roman Kalkus, Jan Pohanka, Monika Žantová, Monika Dlouhá, Tomáš Hladík, Zuzana Pourová, Veronika Havelková, Eva Večerníková, Iva Nedomlelová, Kateřina Ďoubalíková a Jana Velagiová.

Děkuje L. Halířová

ISS

Závěr školního roku v ISS

Pro žáky učebních oborů zazněl školní zvonek pro tento školní rok 30. června a začaly vytoužené prázdniny. Žáci závěrečných maturitních ročníků slyšeli poslední zvonění již dříve.

Naposledy v tomto roce maturovaly studentky rodinné školy. Tento typ studijního oboru ISS již nebude pokračovat. Ke zkoušce dospělosti se dostavilo 19 děvčat, aby prokázala své znalosti v jazycích a bloku ekonomických předmětů, protože zaměření zdejšího oboru bylo na ekonomicko-administrativní služby. Předseda maturitní komise Ing. J. Bouma přijel z ISS ve Světlé nad Sázavou. Z 19 děvčat získalo maturitní vysvědčení 15 děvčat. Z téže integrované školy byl jmenován předseda maturitní komise pro studijní obor obchodní akademie Ing. J. Vávra. Děvčata a chlapci maturovali z jazyků a bloku ekonomických předmětů, mezi volitelné předměty patřila i matematika.

Z 28 studentů si odneslo maturitní vysvědčení 25. V polovině června se sešla maturitní komise potřeby, aby zhodnotila znalosti žáků nástavbových oborů. Byly to obory - podnikání v oborech strojírenství a oborech zemědělství a lesního hospodářství. Kromě českého jazyka maturovali žáci z ekonomických předmětů a odborných předmětů oboru, dále z fyziky a matematiky. Z 22 žáků získalo maturitní vysvědčení 17.

Ani nematuritní třídy neměly závěr roku pohodlný. Čekaly je svářečské a řidičské zkoušky, na něž se žáci museli důkladně připravit. Mají tedy zasloužené prázdniny.

J. Novotná

Škola kdysi - a dnes?

Obecná škola byla prvním stupínkem na cestě za vzděláním. Byla pětiletá a společná pro chlapce i děvčata. Kdo nechtěl nebo nemohl přejít na měšťanskou školu nebo na gymnázium, chodil potom tak dlouho do páté třídy, až mu bylo čtrnáct a školní povinnost pro něho končila. Na venkově nadále existovaly úlevy pro děti, které rodiče potřebovali v hospodářství. Hlavně děvčata zůstávala doma, pásla husy a opatrovala mladší sourozence, aby matka mohla na pole.

Dopolední vyučování začínalo ráno o deváté a končilo ještě před polednem. Po přestávce na oběd, který si samozřejmě každé dítě opatrovalo samo, se vyučovalo další dvě hodiny, a pak následovalo hudební vyučování. Chodilo se do houslí a cvičil se zpěv podle not, především pro zpívání na kostelním kuru.

Důležitou součástí výuky bylo náboženství, které na venkově obstarával místní farář nebo některý z jeho kaplanů, ve městech je vyučoval katecheta. Před školním vyučováním byly bohoslužby, ke kterým se děti v létě krátce před půl devátou ze školy vodily. Důtklivě se také doporučovala nedělní návštěva kostela. Dospělejší žáci byli k návštěvě nedělních bohoslužeb přinucováni tím, že se na nich žádalo, aby přinášeli jako písemný náboženský úkol vždy obsah nedělního v kostele čteného evangelia.

Tělesné tresty se neustále vznášely nad neklidnou třídou. Rákoska nikdy nechýběla. Vymýšlely se i tresty rafinovanější než bití. Opisovat bezmyslenkovitě věty není konečně ani dnes ještě vzácností. Hrozně rafinovaný trest byl, mělo-li dítě předpažití, na ruce se mu dalo pravítko a muselo skrčiti nohu. Po malé chvíli se i otrlý silák počal kolébat, vrtěl sebou, až padl k zemi, neutekl-li sám dříve do lavice.

Podkrkonošský spisovatel Antal Stašek, vlastním jménem Antonín Zeman, rodák ze Stanového, zle vzpomínal na studia na gymnáziu v Jičíně: „Kam jsme se ohlédli, všude hrozil duch přestupku. Byloť tolik zákazů a rozkazů jako oček ve velké síti. Samé disciplinární vyšetřování, samé za vlasy přitažené tresty, samé nadávky. Ve mně se všechno bouřilo a kormoutilo. Byl jsem školskou pedantérií a týráním všecek zmožen. Nesměli jsme chodit do podloubí, nejkrásnější procházku městem při deštivém počasí, nesměli jsme se v neděli v rozkošném lipovém stromofadí ani ukázat. Měli jsme zakázanou Čerovku, překrásný, bujnou

zelení porostlý kopec, jenž nás lákal svou lahodou. Nesměli jsme si hrát s míčem. Nesměli jsme se v létě koupat, v zimě na leď klouzat a bruslit. Nesměli jsme do divadla. Co jsme všechno museli! Co jsme všechno nesměli!“

Dnes se nestačíme divit, k čemu to všechno. Nebylo snad zakázáno také se učit? Nebo naopak povinnost byla se jen učit a všechno ostatní se nesmělo? Kázeň za každou cenu jako příprava na vojnu? Aby bez reptání nastavovali své životy pro Rakousko?

A co dnes? Neslušelo by dětem někdy trochu víc přísnosti? Co tomu říkáte?

Jaromír Kavan

Z KULTURY

Park dětí

V neděli 13. června se městský park ve Vysokém nad Jizerou stal již posmědným hřištěm dětí. Vstoupit tam však mohli i dospělí, pokud si v sobě uchovali alespoň kus dětské duše.

Zájem byl i letos velký. Poslední vydaná průkazka, se kterou děti obcházejí jednotlivá stanoviště a do které se snaží získat co nejvíce razítek - bodů, měla číslo 271. Dívky a holčičky, kluci a chlapečci mohli - vlastně aby si něco vysloužili, museli - zatloukat hřebíky, přejít po trámech, po laně, přeskakovat překážky, postupovat vpřed na chůdách, přelézat žebřík, střílet s míčky klaunovi do pusy, házet šípky a také míčky porazit lahve,

skákat v pytli, prolézt „strachovým“ pytlem, běhat ve velkých holínkách a kloubku jako kocoři v botách, střílet se proudem vody na cíl a fotbalovým míčem do branky, to vše pod dohledem a za pomoci mj. vodnic, loupežnic, šašů, kovářů, hochů v námořnických šatíčkách. Nová byla letos prémie. Za budovu divadla se tyčila skluzavka, rekvizita z Drdových Dalskabátů, zatím poslední hry nastudované vysokými ochotníky. „Obsluhoval“ ji strašlivý pekelník, z dětské perspektivy navíc obr, takže soutěžící zvládali schůdky ke skluzavce velmi hbitě. Naštěstí je dole zachraňovala, případně uklidňovala elegantní čertice. Děti i letos zvládly vše bez nehody.

Kouzelníky, kteří změnili park v pohádkový les, byli členové DS Krakonoš, hasiči, fotbalisté a volejbalisté, zhruba 50 lidí, a zásluhu na tom měl i MěÚ. Nestalo se tak ovšem mávnutím kouzelného proutku. Akci, která měla potěšit a určitě potěšila ratolesti i jejich rodiče, předcházely 2 brigády. Čtrnáct dní před jejím konáním se oslovovali sponzoři. Zájem podpořit dobrou věc jich letos provedlo 44, z toho 3 mimovysotí. Díky nim si děti mohly za body, které získaly v jednotlivých disciplínách, vybrat z dárků v celkové hodnotě 30 tisíc korun. Kromě toho dostalo každé i limonádu a zákusky. Na závěr pan starosta Matura vylosoval 20 čísel průkazek, jejichž majitelé získali další hodnotné ceny.

Akce je sympatická tím, že děti nedostanou dárky zadarmo, že si je musejí vysloužit, a přitom soutěžní disciplíny jsou vymyšlené tak, aby je bez problémů zvládli i ti nejmenší.

Kluci a děvčata, kteří se letos na dětský den nedostali, nemusejí být smutní. V příštím roce se bude konat též, a to v podobném duchu, snad za lepšího počasí.

Alice Sládková

Taneční škola DaM Jablonec nad Nisou opět ve Vysokém nad Jizerou

Od 12. do 25. července 1999 bude mít taneční škola DaM taneční soustředění opět ve Vysokém. Během těchto čtrnácti dnů pod vedením Dany Malé zde nacvičí vystoupení, které bude mít premiéru 24. července ve vysokém divadle Krakonoš. Choreografii budou spoluvytvářet Dana Malá, ředitelka taneční školy DaM, Jiří Lössel, profesor na taneční konzervatoři v Praze, a Bohumila Jelínková působící v baletu Národního divadla v Praze.

Srdčně vás všechny zveme na naše představení.

Vendula Lukášová

DIVADELNÍ KUKÁTKO

Úspěch na divadelní přehlídce

Počátkem května probíhala v Josefově Dole regionální divadelní přehlídka, které jsme se zúčastnili s naší pohádkovou hrou Dalskabáty, hříšná ves aneb Zapomenutý čert. Přestože nás od začátku provázely zejména technické problémy, podařilo se nám uspět. Porota nám udělila

la ceny za herecké výkony, a to Josefu Hejralovi, Janu Hejralovi, Robertu Nesvadbovi a Marii Trunečkové, dále cenu za inscenaci a nakonec ocenění pro nás nejvýznamnější, nominaci na národní přehlídku k nám do Vysokého nad Jizerou.

Děkuji všem, kteří nám drželi palce, a doufám, že si na nás vzpomenete opět v říjnu.

Jiří Pošepný

Divadelní okénko

Čekají nás sice prázdniny, ale přesto si vás dovolujeme upozornit, že před poutí sehraje loutkový soubor Krakonoše pro malé i větší diváky loutkové divadlo.

V současné době je velký sál čerstvě vymalovaný a probíhá fáze pečlivého úklidu. Letošní jubilejní ročník přehlídky bude tedy vítat v novém kabátě, a to díky Petruškovým a jejich stavební firmě PaP.

Do října je ještě trochu daleko, tak vám zatím můžeme nabídnout předběžný program 30. ročníku Krakonošova divadelního podzimu, který bude samozřejmě doplněn dalšími akcemi, výstavou, koncertem, besedou či „nočním představením“. Budeme se těšit na vaši návštěvu v divadle a věříme, že si každý z vás vybere svoje představení. Nabídka je pestrá, v letošním roce uvidíme dokonce hned tři nové soubory.

Tak tedy vybírejte!

Svatava Hejralová

KRAKONOŠŮV DIVADELNÍ PODZIM

XXX. národní přehlídka venkovských divadelních souborů
Vysoké nad Jizerou 8. až 16. října 1999

Pátek 8. října v 19.30 hodin Miroslav Horníček Dva muži v šachu	DS Klicpera při KC Sadská
Sobota 9. října v 19.30 hodin Lukáš Bjolek, Tomáš Marek Krása nesmírná	DS Svítání Hodoňovice
Neděle 10. října 19.30 hodin Alfred de Musset Zpověď dítěte svého věku	DS MKZ Horšovský Týn
Pondělí 11. října v 16.00 a 19.30 hodin Jan Drda Dalskabáty, hříšná ves	DS Krakonoš Vysoké n. Jiz.
Úterý 12. října v 16.00 a 19.30 hodin Alois Jirásek Lucerna	DS Jana Honsy Karolinka
Středa 13. října v 16.00 a 19.30 hodin István Örkény Kočičí hra	Spolek divadelních ochotníků Radnice
Čtvrtek 14. října v 9.00 a 10.45 hodin Petr Vaněk a Jitka Smejkalová podle Ondřeje Sekory Ferda Mravenec v cizích službách	DS DUHA Polná
Čtvrtek 14. října v 19.30 hodin Miroslav Horníček Dva muži v šachu	DS Vojan Libice nad Cidlinou
Pátek 15. října v 16.00 a 19.30 hodin Tomáš Steiner na motivy Roarka W. Brandforda Černošský Pán Bůh a pání Izraelité	DS Antonína Vorla Křenovice
Sobota 16. října ve 13.00 a 16.00 hodin Vlastimil Peška, Jaroslav Wykrent Cvok STORY aneb CVO XX.ST.ORY	Ořechovské divadlo Ořechov u Brna

Z dopisů našich čtenářů

Z letních vzpomínek

Často se dívám oknem vzpomínek do svého mládí. V těchto letních měsících probíhala také vždy senoseč, obešlo se to však bez hluku, jakoby v posvátném tichu. Dnes každý chalupář vlastní buď elektrickou nebo motorovou rotační sekačku, jejich hluk mi připomíná start bojového tryskového letounu.

Ranní ticho tenkrát přerušil pouze krok hospodáře, vedoucí kamenitou cestou na jeho louku. Do taktů jeho kroků mu přitakával kamenný brousek v toulci za pasem.

Na louku se chodilo sekat vždy brzy ráno, tráva byla chladná a tuhá. Luční kvítí bylo zavřené, na jeho lístečkách se ještě třeptala rosa. Slunce začalo pomalu vycházet, zlatými paprsky pohládilo zem a rozzářilo rosné krůpěje do perletově lesklých barev.

Hospodář sejmul z ramene ostrou kosu, pohledem přejel louku, snad mu v očích zazářil i paprsek vycházejícího slunce, který potom vystřídal třept slavného potu. Ráznými, ale rozváznými pohyby kosil louku. Ostrá kosa se stále

více a více zakusovala do rozkvetlé louky. Stejnéměrných řadů z trávy a lučního kvítí stále přibývalo. Inu, jak na pohled jednoduché, krásné a prosté.

Rád jsem pozoroval zkušeného hospodáře při výběru kosa v obchodě. Bystřím okem sledoval tvar kosa, délku, její vydutost, zda špice je stočena mírně vzhůru a patka je otevřena na sílu dvou prstů. Poté pak hospodář cvrkl prsty o ocelové tělo kosa, podle jasnosti zvuku usuzoval o její jakosti. Těž kosiště muselo mít náležitý tvar k postavě hospodáře. Na všech těchto zdánlivých maličkostech velmi záleželo.

K ostření kosa používal hospodář klepací stoličku a kladívko. Stejnéměrnými, přesně nasměrovanými údery vytahoval předeek kosa do táhlého ostří, které pak jemně obtáhl brouskem buď karbofundovým nebo kamenným, řádně namočeným vodou.

Dříve se k večeru na vsi zvonilo klekání, po něm se teprve postupně rozezvučela klepací kladívka u všech vesnických stavení. To hospodáři se připravovali na příští krásné slunečné ráno.

Zavírám okénko svých vzpomínek. Dříve narození třeba se mnou rádi vzpomenu. A mládí? Ti mi snad prominou.

Jiří Marek

Perličky vzpomínek z mého mládí

1. Parašutista

Jednoho deštivého dne jsem si vzal do školy deštník. Dnes již nevím, jak jsem se s malou partou spolužáků, mezi nimiž nechyběl Karel Mařátků, ocitnul pod balkonem vysokého divadla Krakonoš. Někdo přišel na nápad, zda by se nedalo skočit z balkonu budovy. Domnívám se, že to nemohl být nikdo jiný než Karel Mařátků, protože to byl „prakluk“. Souhlasil, že skočí, ale jedině s mým deštníkem jako padákem, který zmírní dopad na tvrdou dlažbu. Já jsem také souhlasil a půjčil jsem mu svůj deštník na jeho atrakci. Karel skočil s roztaženým deštníkem. Jak to dopadlo? Karlovi se nic nestalo, ale deštník byl obrácen naruby, s propíchanou látkou, jako velký kornout na zmrzlinu.

2. Hodina náboženství

V hodině náboženství nám pan farář Fornůsek vykládal, jak to s námi bude po smrti. Kdo byl hodnej, přijde do nebe a bude se mít dobře. Kdo byl nekalej, toho čeká peklo. Tam bude jen pláč, nářek a skřípění zubů. Najednou se hlásil Staník Kučerů. „Copak je, Kučera?“ „Pane faráři, kdo přijde do pekla, čím tam bude skřípat, když zemřel bezzubej?“ Již se nepamatuji, zda třída propukla v smích nebo v údiv nad otázkou. Ale pan farář,

na nejvyšší míru rozčilen, vyskočil na stupínek, vzal křídu a na tabuli psal: „Po škole: Kučera.“

3. Saldo

Můj otec byl pokladníkem kampeličky. V úředním styku ho soused Janata tituloval pane prokuristou, což otec nerad slyšel a říkal: „Zatracenej člověče, nedělej si legraci.“ Úřadovalo se pouze v neděli dopoledne. Jako přisedící za úředním stolem seděli pan učitel Martinec a člen představenstva a první radní pan Kovář. Zápisy o vkladech, výběrech a půjčkách peněz se prováděly ve velké pokladní knize s očíslovanými stránkami, připomínající farní matriku. Každou neděli se provádělo pokladní skontro a pokladní přebytek jsem vozil, jako školák, do vysoké Hospodářské záložny k paní pokladní Chvalinové. Zapsané položky, pokud byla strana pokladní knihy plná, se sečetly a součty s textem SALDO byly převedeny na stránku následující. Kontrola zápisů v pokladní knize včetně sald, pokladní hotovosti, stavu peněz v ostatních peněžních ústavech se prováděla jednou ročně, neb žádné vytunelování tehdy nepřicházelo v úvahu. Kontrolu prováděl obvykle pan Kovář, který si této funkce velmi považoval. Jednou při kontrole stále pokyvoval hlavou a něco si brumlal pod fousy. Otec to zpozoroval a optal se ho: „Něco se vám, sousede, nezdá?“ „Nezdá, nezdá, tady vidím takové velké sumy za SÁDLO, kde k čertu to sádlo vlastně je?“ Byl to jistě velký trapas. Jak se tvářili oba přisedící, nevím.

4. Sedláci

V šenkovně u Tichánků bylo živo. U jednoho stolu seděli sedláci a s nimi i šprýmař chalupník Holubec. Vyprávěli si o problémech v hospodaření, o počasí, předpovídali si úrodu brambor, obilí, užítkovost krav atd. Když si najednou sedlák Nosek postěžoval: „Ty mizerný kravišfata, nechťj vůbec žrát slámu v řezance. Merchy sou tak zmelsaný, že vyberou jen to zelený a slámu nechaj.“ Nato se ozval Holubec: „Nosek, já ti poradím, kup jim zelený brejle a máš po starosti.“ Jistě všichni pochválili Holubce za dobrou radu.

A nakonec pěknou, slušnou anekdotu, která se mi velmi líbí.

Skot si přišel po dvaceti letech koupit nový klobouk do téže prodejny. Když vešel do krámu, pozdravil a řekl: „Tak už jsem tu zas.“

Ahoj, občani.

Váš František
(Palas, rodák z Roprachtic)

Dva kamarádi a „Šemík“

Byla neděle, taková, co láká k procházkám. A hodně jich končovalo v Mexiku.

Tu neděli se tam sešli dva kamarádi. Ten první, elektrikář, objížděl na motorce okolní vesnice, ten druhý byl autobusák. Když je pan hostinský Halíř posílal domů, že mají dost, povídá ten první tomu

druhému: „Viš co? Já mám venku Šemíka.“ Tak říkal své motorce. „Zajedeme si do Mlejna.“ Nasedli, dobře se drž, a jeli. Bravurně vybrali Žantovo koleno a dál si to vrčeli k Vysokému. A že jim pořádně vyschlo v krku, zastavili u první hospody, U Mařátků. Sesedli a chtěli motorku opít o zeď u schodů. Tu povídá ten první: „Tak se mi zdá, že jsme ji tam zapomněli.“ „No, vypadá to tak.“ Ale to už je žízeň hnala do šenku.

Když v Mexiku viděli, že oba kamarádi „odjeli“ po svých, dovezli motorku zkratou do města a tam, jak je oba dva znali, věděli, kde zastaví. Zatímco oba svažovali hrdla, opřeli motorku o zeď u schodů a čekali, co bude dál. Když naši kamarádi osvěžení vyšli ven, udiveně povídá ten první: „Vidíš to, co já? Nezapomněli! My jsme ji tam nezapomněli.“ A hned nasedli a jeli do Mlejna.

A teď věřte nebo nevěřte. Jak jsem od prý očitých svědků koupila, tak prodávám.

Ono těch historek bylo víc. To jel jednou na svém Šemíku od Sklenařic. A že se staví na náměstí U Bartoníčků. Pořádně se nepodíval, prudce zabočil doleva podle dnes už zbouraného bloku domů a najednou před ním autobus. Stačil ještě strhnout řídítka, ale to už byl i s motorkou na zemi a smykem pod autobusem. Kdo byl na náměstí, každý pospíchal na pomoc. Vytáhli motorku, ale řidič nikde. Ten se zatím na druhém konci vydrápal zpod autobusu, a že to bylo hned naproti vchodu do restaurace, tak už tam to hrozné leknutí zapíjel.

Anna Čerovská

NEMOCNICE

Veni, vidi, vici

řekl Caesar po velkém vítězství. Já bych to jen trochu upravila: přišla jsem, viděla, ale zvítězili všichni ti, kteří v nesmírně obtížných podmínkách, za plného stavu pacientů vyhráli boj s časem, těžkostmi, nečekanými překážkami, nepochopením a často i s beznadějí. Ale vyhráli a naše nemocnice může být vzorem, jak by mělo vypadat prostředí, kde se lidem vrací zdraví a schopnost dále pracovat.

Díky paní primářce Šinkorové a vrchní sestře Mejsnarové prošla jsem celý ústav od sklepa po půdu, oba pavilony, a nestačila jsem se divit, co všechno se tam změnilo, jak je všechno účelné, čisté, přísně hygienické. Prostorné operační sály, ambulance, místnosti pro všechny přístroje, veliká čekárna s dětským koutkem, ani nedovedu všechny ty místnosti pojmenovat. Velkým dojmem zapůsobí i monstrem klimatizace a složitost jeho zapojení, jen se v duchu musím obdivovat všem, kteří takové věci dokáží.

A to ani nemluví o všech administrativních místnostech, perfektně vybavených sesternách, místnostech pro lékaře, o velké zasedací síni pro přednášky a školení stážistů, o kartotéce a archivu, o sociálních zařízeních, a to všechno je koncentrováno v hlavní budově. Lůžková část je v pavilonu B. Všude byli pacienti,

všude se pilně pracovalo. Tak to chodí v ÚPCHR denně.

Jen jsem se chvílemi zamýšlela nad tím, zdali si všichni pacienti váží takového prostředí a takové péče. A rovněž jsem si říkala, jestli si i sestřičky uvědomují, za jakých podmínek mají možnost pracovat. Někdy se stanou i velké věci příliš samozřejmy. Věřím ale, že v případě vysoké nemocnice tomu tak není a nebude.

Těžko ale uvěřit, že i v takovém zařízení, které tolika lidem pomáhá, se vyskytnou takové... vlastně ani ne lidé, ale sprostí zloději. Byl ukraden telefonní přístroj ve vstupní hale, obrázky na chodbách i odpadkový koš z WC („autorku“ chytili, když prchala ze zahrady. Zlodějky vystupovaly jako dámy! Myslím, že to je bez komentáře.

Po hodinové prohlídce jsem nemocnici opouštěla se smíšenými pocity. S obdivem ke všem pracovníkům zdravotnickým, administrativním i hospodářským, se znechucením nad těmi, kteří se neštítí ničít, co druzí s námahou a odříkáním dokázali.

Nakonec zvítězily ty dobré, myslím pocity. Když jsem přehlédla upravenou zahradu, park, krásný a moderní příchod do ústavu, řekla jsem si v duchu: je to krásný dárek ke 100. narozeninám!

Vážení čtenáři, budete se sami moci přesvědčit, jak dalece jsou moje dojmy pravdivé, a to 2. října 1999 na „dni otevřených dveří“.

Upřímně všem blahopřeji.

Ludmila Hnyková

Nový seriál

Slušnost není nikdy dost Recepty na dobré mravy

2. část

Nastal čas, kdy si lidé nejčastěji vybírají dovolenou. Podle chuti a finančních možností odjíždějí do zahraničí, poznávají krásy vlastní země, tráví volno na chatách, chalupách, ve stanech u vody, na horách. Nikdo však nejede tak daleko, aby nenarazil byt jen na jednoho člověka. A i ten jeden člověk je důvodem k tomu neodhodit slušné chování a dělat si, co je komu libo.

V případě zájezdu se na místo pobytu většinou přepravujeme autobusem, vlakem či letadlem. K odjezdu se dostavíme raději dříve než pozdě. Na vyhlédnuté či přidělené místo se nedereme jako o život, cestou neobtěžujeme ostatní hlukem (hlasitým smíchem a mluvením, rádiem, mlaskáním, chrupáním), dáváme pozor, abychom je nepotřísnili jídlem a pitím a snažíme se v tomto duchu usměrňovat i děti, aby se nestaly centrem nechtěné pozornosti. Nezačínáme debaty o intimitách nebo finanční situaci. Neznáme-li dotyčné důvěrně, vedeme s nimi rozhovor v obecné rovině, i když to nemusí být zrovna o počasí.

Může se stát, že budeme sdílet pokoj s prozatím cizím člověkem. Představíme se a domluvíme, které postele a úložné prostory budeme používat, přičemž mladší by měl dát vybrat staršímu. Ani

v průběhu pobytu se nebudeme chtít za každou cenu sblížovat, pokud nám dotyčný nedá najevo, že o naši pozornost a případné přátelství stojí. Budeme respektovat jeho soukromí, nebudeme ho rušit hlukem, obtěžovat kouřem atd., také si z něho neuděláme majitele půjčovny věcí, které nám chybějí. Je samozřejmé, že dodržíme noční klid, nikoho nepomlouváme, jsme vlídní i k personálu. Když máme oprávněný důvod k nespokojenosti, obrátíme se na průvodce, případně jiného odpovědného pracovníka, a nerozdmýcháváme vášně mezi ostatními účastníky zájezdu. Pokud jsme se rozhodli jet do ciziny, patrně jsme chtěli poznat i způsob života tamních lidí, a je tedy hloupé dělat si legraci z jejich vizáže, zvyků, jídla apod. Je důležité, často v zájmu bezpečnosti, přizpůsobit se i náboženským zvyklostem. Je neslušné dávat povýšeně najevo, že jsme chytřejší než náš průvodce či ostatní účastníci zájezdu.

Oblékáme se podle příležitosti a samozřejmě vzhledem k počasí, vždy však slušně a čistě.

Ohled na své spolence bereme vždy a všude, i při stolování, zejména pokud se jídlo servíruje na společných mísách, z kterých si pak každý nabírá. U stolu většinou obsazujeme stejné místo, chceme-li je změnit, s uvedením důvodu se spolutolovníkům omluvíme.

Je i není zbytečné upozorňovat (když ne z hlediska dobré pověsti, tak tedy určitě zdraví) na nebezpečí přechodných známostí. Plánujeme-li dovolenou využít k hledání partnera, přihlásíme se na speciální seznamovací pobyty.

Při odjezdu z ubytovacího zařízení si dáváme pozor, abychom omylem a ani „omylem“ nepřibalili do svých zavazadel ručníky, ramínka, popelníky a sklenice, které nám nepatří. Suvenýry si pořizujeme poctivým způsobem. Místnost, kterou jsme obývali, uvedeme do původního stavu, což se týká také místa táboření. To si vybíráme tam, kde to je povoleno, resp. není zakázáno, nejčastěji v kempech. Slušnost je naší nerozlučnou přítelkyní i na podobných místech. Je naší nejenom morální povinností uhradit všechny případné škody - hned, či v případě nedostatku financí po návratu domů.

Z dovolené si přivážíme hodně hezkých zážitků, často upomínkové předměty. S žádnými z nich se však nevnučujeme svým známým. Oni sami stejně většinou projeví zájem, pak jim řekneme, jak jsme dovolenou prožili, nikdy se však nechlubíme a nesnažíme se vzbudit závist, zejména pokud jsme byli v zahraničí. Konečně příjemná dovolená se dá strávit i „za humny“ a může být povedenější než ta na opačném konci světa. Staral-li se nám někdo o byt či dům, nezapomeňme mu přivést nějakou maličkost a poděkovat.

Takže stručně řečeno chovejme se tak, abychom na svoji dovolenou vzpomínali s hezkými pocity i po letech.

Za celou redakci vám, milí čtenáři, přeji krásné léto, hodně sluníčka a příjemných zážitků.

Alice Sládková

Z HISTORIE dávné i nedávné

Hostinec U českého lva na náměstí

(dnes restaurace Na růžku)

Hostinec U českého lva byl v majetku rodiny Farských už v 19. století, jak vyprávějí paní Marie Hofejší, roz. Farská (1910), a paní Božena Janouchová, roz. Farská (1901). Jejich dědeček vlastnil tuto hospodu už v roce 1860 a v roce 1870 se tu narodil jejich otec Jaroslav Farský, který se asi v roce 1909 stal sám majitelem tohoto domu a provozoval tam řeznickou a hostinskou živnost.

Domovními dveřmi se z náměstí vešlo do chodby, vlevo byl vchod do řeznického krámu, vpravo do rozlehlé, asi 50 m² velké šenkovny. Vlevo od vchodu byl šenk a regály na sklenice. V místnosti byly lavice, stoly, židle a zajímavý byl zejména dlouhý stůl, zvaný sousedský. Vedle stál vysoký stojánek na deset dlouhých fajfek. U tohoto stolu sedávali denní hosté, každý přesně na své židli nebo na svém místě na lavici. Každý den se hrávaly karty. Do hostince chodili jen muži, ale po divadle a později i po biografu se se svými muži stavily i ženy. Pilo se většinou pivo, občas i víno. Prodávaly se uzeniny, salám nebo ohřívaly „křenovky“ (párky). Zavíralo se, až odešel poslední host. Třeba už v 8 hodin, nebo taky až ve 3 hodiny ráno. Topilo se

uhlím v „nasejpačkách“ a svítilo acetylenem, později elektřinou.

Obědy se denně nevařily. Jen přechodně, když se např. stavěla Kramářova vila nebo když se kopal a stavěl vodovod, vařila paní hostinská na požádání obecního výboru obědy pro dělníky a zedníky ze staveb.

Hostinský Jaroslav Farský byl veliký muzikant. Hrál na několik nástrojů a byl velmi činným členem muzikantského sboru vysokých hudebníků. Proto bývaly muzikantské zkoušky v tomto hostinci.

V prvním poschodí tohoto domu byl taneční sál, asi 80 m². Bývaly tam taneční zábavy nebo taneční hodiny pro mládež. Muzikanti seděli na pódiu v rohu. Pódium mělo dřevěné vyřezávané zábradlí a říkalo se mu kručta. Vedle byl větší pokoj, patřící rodině hostinského. Při zábavách se z něho udělala šatna. V pokoji bylo i pianino, na kterém doprovázel pan učitel Dóubalik sokolky, nacvičující skladbu s kužely pro všesokolský slet do Prahy.

Vždy o prázdninách přijel do Vysokého loutkář Majzner a rozbil svůj stan na sále u Farských. Na krásné chvíle s Majznerovými pimpraty vzpomínali pamětníci do konce života.

Finanční podporou byly pro všechny hostince výroční trhy, jarmarky. V hostinci u Farských bylo o jarmarcích vždy veselo. Měli dvě stáje, kde mohl dobytek přenocovat, a „kravaři“ se sjížděli vždýcky už v neděli navečer, protože jarmarky byly v pondělí.

Hostinský Jaroslav Farský zemřel v roce 1915, řeznictví zašlo, ale hostinec

vedla vdovským právem vdova Anna Farská až do roku 1934, kdy dům prodala panu Josefu Nečáskovi, hostinskému z Radnice.

Ale o tom až příště.

Z archivu městského muzea
vybrala a zpracovala Ludmila Hnyková

CESTUJI, CESTUJEŠ, CESTUJEME

Z Čech až na konec světa

1. část

Hned v úterý po letošních Velikonocích se vydala skupina zhruba 40 lidí, vesměs z podkrkonošských vesniček, na 14denní poutní zájezd do Španělska, Portugalska a Francie. Cestu zorganizoval bozkovský farář pan Jan Jucha ve spolupráci se semilskou CK Erika tour. Místa, která navštívili, se však nepojí pouze s náboženskou tradicí. Poutníci viděli stavby, sochy, obrazy a pozoruhodnosti, které by určitě nadchly i nevěřící. Jednou z účastnic zájezdu byla paní Jana Bláhová z Vysokého nad Jizerou. Poprosila jsem ji o rozhovor.

Paní Bláhová, nejvíce času jste strávili ve Španělsku a Portugalsku. Jak na vás tyto země celkově působily?

Španělsko je ve srovnání se sousedním Portugalskem bohatší a úrodnější. Oli-

vovníkové sady jsou vidět v dálce až přes několik kopců, vytvářejí zajímavé geometrické obrazce, vypadá to, jako když dítě nalinkuje krajinu a kopečky. Pak jsou tam kraje vína. V kamenité oblasti révu nevyvazují, tam kde je země úrodná, ji pnou po konstrukci, takže dělá stín zeleninovým zahrádkám. Je tam využitý každý kus půdy. Portugalsko se v době naší návštěvy koupalo v záplavě všech barev a vůní. Kvetly narcisy, tulipány, růže, kopretiny, gerbery, různé druhy měsíčeků a skalniček, sluníčka, jabloně, slívy, hrušně, bílé kvítky - budoucími pomeranči, citrony a mandarinkami - byly obspané citroniky, krásné byly pronikavě vonící eukalypty, palmy a kamélie, odkvétaly šefíky. V Portugalsku se nám líbily bílé natěně domy s červenými či starými tmavými střechami, kolem většinou upravené. Děti tam velmi respektují rodinu, zejména matku, které projevují lásku a úctu i jako dospělí. Synové, dokud si nepostaví vlastní domek, bydlí často s rodiči, takže někdy v jednom malém domečku žijí tři čtyři generace a pomáhají si, i při stavbě. Portugalsko je relativně chudá země, ale svazky mezi lidmi jsou tam velmi pevné. Portugalci ve srovnání s temperamentními a hlučnými Španěly jsou tiší, tolerantní, zásadoví, až puntičkářští, vždy - i při práci na poli - upravení. Všude včetně chudinských čtvrtí, kde to páchlo a domy byly zanedbané, jsme viděli natažené šňůry plné prádla. Španělé mají rádi tvrdší pestré barvy, v portugalských hotelích převládaly jemné - bílá, žlutavá, bledě modrá. V Portugalsku se žije skromněji než u nás. Živí je hlavně turistika, rybolov,

manufakturní práce v různých dílničkách, hlavně keramických. Průmysl je patrný spíše ve městech, a to dost málo.

Kudy vedla vaše pout?

Přes Rozvadov jsme se dostali do Německa a potom do Francie, kde jsme měli zastávku ve Strasburku. Navštívili jsme tamní katedrálu, a pak pokračovali až do Barcelony, kam jsme dorazili ráno.

Měli jste možnost prohlédnout si ji?

Zdrželi jsme se tam půl dne. Snad nejvíce nás okouznil proslulý chrám Familia Sagrada - Svatá rodina. Jeho autorem je významný představitel španělské secese Antonio Gaudí, který na něm pracoval od roku 1883 až do své smrti v roce 1926. Tomuto projektu zasvětil většinu svého života, a zanechal ho nedokončený. Je to taková rozevřátá stavba, jako většina staveb tohoto architekta. Má dva portály, z toho jeden nedokončený, a zatím osm z celkově plánovaných dvanácti věží. Protože se stavba financuje jenom z milodarů, postupuje pomalu. Výzdoba kromě biblických výjevů se skládá z květinových a jiných přírodních motivů. Originální jsou i Gaudiho stavby v Güellském parku na předměstí - lavičky a loubička, kde na mozaikový obklad použil úlomky různých materiálů. V tamní sloupové síni je úžasná akustika. V Barceloně jsme si prohlédli také olympijský stadion a další významné stavby.

Kam jste se vydali z Barcelony?

Ještě téhož odpoledne jsme se vypravili autobusem do hor - do montserratského masivu ležícího jihozápadně od Barcelony. Tvoří ho slepenec. Dosahuje výšky 1200 m n. m., je to jakýsi Český ráj ve velkém. Autobus se vyšplhal serpenti-

nami až ke klášteru, který zdola vypadal jako orlí hnízdo ve skalách. Benediktinský klášter je živý, je v něm internátní škola, kde působí chlapecký sbor s několik staletí dlouhou tradicí. Právě se tam konala Evropská kněžská konference o sdělovacích prostředcích, které se zúčastnil i kardinál Vlk. Byli jsme příjemně překvapeni. Druhý den ráno dokonce latinsky celebroid mši s dalšími šedesáti biskupy a kněžími, takže tam bylo více církevních hodnostářů než nás poutníků. Po mši jsme se vydali na pěší túry po montserratském masivu. V dál bylo vidět i moře, na severu se zase bělaly zasněžené hřbety Pyrenejí. Montserrat je hojně navštěvován turisty, dají se tu dělat krásné, i několikahodinové výstupy po značených trasách vedoucích kolem nejrůznějších kaplí a kapliček. V lese u kláštera je křížová cesta a na nejvyšší montserratské skále hvězdice, ukazující, kterým směrem leží světové metropole. Na Montserratu jsme strávili jednu noc, tu další jsme využili k přesunu do hlavního města Madridu, kde jsme si prohlédli katedrálu, pomník Dona Quijota a Sancho Panzy a jiné pamětihodnosti. Další zastávkou na naší cestě bylo Toledo.

Co vás zaujalo tam?

Toledo obtéká řeka Rio Tajo, takže celé město vypadá jako ostrov. Je proslulé kovotepeckými a keramickými dílnami, maurskou architekturou, katedrálou, židovskou synagogou, domem s ateliérem a galerií malíře El Greca. Významné stavby se vyjímají zejména večer a v noci, kdy jsou bohatě osvětleny. V synagoze, zdobené jenom přírodními a geometrickými prvky, ne figurálními, je židovské

muzeum. Nádherná je toledská bazilika. Dřevěný, jemně vyřezávaný mariánský oltář, sakristie s kazetovými stropy a vzácnými obrazy, klenotnice, vyřezávané a malované boční kazetové oltáře svou krásou zaujmou každého. V ateliéru El Greca na mě nejvíce zapůsobily obrazy svatého Petra a Krista. Obličje mají živé výrazy, oči jako by mluvily. Ježíš svými přisnými a zároveň laskavými očima sleduje návštěvníky, ať stojí kdekoliv. Monumentální je v samostatné místnosti u kostela vystavovaný obraz *Pohřeb hraběte Orgaze*, kde je mezi účastníky i sám malíř se synem.

Navštívili jste ještě jiná španělská města?

Ano, z Toleda jsme se vydali za Černou guadalupskou madonou. Guadalupe je menší městečko s klášterem a bazilikou. V kostele se právě konala svatba, a tak se topil v květinách. Před ním byla rozsypaná kila rýže, zem byla bílá, jako zasněžená. Mají tu i křížovou cestu, pozoruhodnou tím, že je na domech a je sestavená z *azulejos*. *Azulejos*, charakteristické hlavně pro Portugalsko, jsou malované kachličky - typická je modro-bílá kombinace, ale používají se i jiné barvy -, kde malba přechází z jednoho kachle na druhý. Takoveto složené „obrazy“ zdobí exteriéry i interiéry domů, nádražní haly, jsou vidět na i v kostelích, v klášterech a hotelích jsou jimi obloženy celé chodby. Označení ulic a domů je mnohde také z kachlů. Po celém Portugalsku je spousta drobných dílniček, koupit se tu dají rozmanité keramické a kameninové předměty včetně psích bud. Ty mají nejrůznější velikosti a stojí na asi pěticentimetrových

nožkách. Na venkově jsou tyto bílé boudy s červenými stříškami a obloučky běžně vidět u domů.

Setkali jste se ještě s nějakým jiným, pro nás zvláštním způsobem výzdoby?

Bylo to např. v portugalském Tomaru, ve starém Kristově klášteře Convento de Cristo, založeném v roce 1162 velmistrem řádu templářských rytířů, kteří ve 12. a 13. století pomohli Portugalcům bojovat proti Maurům. Krásně tam kvetly a voněly mandarinky. Zajímavé bylo zdobení oken - do vápence vytesaná lodní lana s námořnickými uzly, spletené provazy, svazky chaluh a jiné rostlinné a námořnické motivy - vše jako skutečné. Takováto výzdoba sloupů, portálů, zdí a oken byla vidět po celém Portugalsku a místy i ve Španělsku. Samotná stavba kláštera připomíná spíše pevnost, působila na mě dost ponuře, takže jsem se těšila na návštěvu poutního místa Fátimy.

Pokračování příště

Naslouchala
Alice Sládková

SPORT

Vysocká časovka

Různé lyžařské akce, volejbalová a fotbalová utkání jsou ve Vysokém nad Jizerou již celkem běžnou záležitostí. Málokdo však asi ví, že zde existuje kroužek, který pravidelně provozuje cyklistickou

činnost. Minimálně jednou týdně jezdí s dětmi po okolních trasách od 20 do 50 kilometrů.

Tento kroužek je však zatím tak trochu neoficiální, protože zatím nespadá mezi žádné oddíly Tělovýchovné jednoty. Je to však jen věcí jednání, který z oddílů (turisté nebo lyžaři) vezme tuto činnost pod svá křídla. Aktivita však musí vzejít ze strany vedení této činnosti. Zde nejde jen o otázku názvu, ale hlavním důvodem je snížení rizika odpovědnosti vedoucích těchto vyjížděk, které je každopádně při těchto akcích čím dál tím větší. Zoficiálnění této činnosti by vyřešilo mimo jiné i otázku hromadného pojištění.

Cyklistika se v posledních letech velmi rozšířila. Částečně jde o módní trend. Kola jsou využívána k cykloturistice, k dopravě do práce nebo jako doplňkový sport k jiné sportovní disciplíně, u nás k lyžování. A v neposlední řadě je cyklistika samostatnou závodní disciplínou.

Již v minulém roce se jen tak hovořilo, že by bylo dobré pro vysoké cyklisty uspořádat nějaký závod. Uvažovalo se o terénu, ale i o silnici. Nakonec však zůstalo u toho, že snad až na jaře.

Pavel Šalda je jedním z cyklistů, kteří na kole jezdí prakticky denně. Na jaře, když jsme končili se zimní sezonou, přišel za lyžaři, jestli bychom nepomohli s organizací cyklistického závodu. Na první schůzce jsme domluvili trasu, název, propozice a hned se začalo s přípravou. Bylo třeba získat různá povolení a závod organizačně zajistit. To vše bylo včas připraveno. Největší otázkou však bylo, jaká se asi sejde konkurence. Propagaci jsme sice udělali dostatečnou, ale

přece jen mezi pořadateli cyklistických závodů jsme doposud byli „bílým místem na mapě“. Proto jsme se snažili o co největší účast Vysočáků a dá se říci, že nás nezklamali.

Z Vysokého startovalo celkem 24 závodníků. Na ty nejrychlejší sice nestačili, ale Roman Čivrný obsadil velmi pěkné 6. místo před Gunnarem Havlem v absolutním pořadí. Vítěz závodu Jaroslav Erben ze Semil ujel trasu 13, 5 km od hospody U Křemílka na Cimbále přes Příkrý až k parkovišti vysokého vleku za 25, 10 minut. Nejstarším účastníkem byl pan Kobr (62 let) z Benešova a nejmladší účastníci byla vnučka hlavního iniciátora celé akce Pavla Šaldy, úspěšná vysoká lyžařka Lucka Šaldová (ročník 1990).

Slavnostní vyhlášení vítězů proběhlo v běžeckém areálu. Každý účastník obdržel velmi pěkný diplom s uvedením dosaženého času.

První ročník máme celkem úspěšně za sebou. Měli jsme některé drobné potíže, které plynou z ne zkušenosti s organizací akce tohoto druhu, které však závod nijak nepoškodily.

Potřebujeme zménit místo dojezdu z důvodu lepší čitelnosti startovních čísel. Doufáme, že otevřením silnice přes Poniklou bude i menší provoz v době závodu. Návrhů, které by měly přispět ke zkvalitnění závodu, je více. Bude jen otázkou, zda cyklisté budou chtít v tradiční nově založeného závodu pokračovat.

Za spoluorganizatele ČSK
Vysoké nad Jizerou
Zdeněk Seidl

Tělovýchovná jednota Vysoké nad Jizerou

Na valné hromadě TJ 26. března 1999, kdy se jednotlivé oddíly „zpovídaly“ ze své činnosti, byl též schválen vyrovnaný rozpočet.

Příjmy představovaly 4, 137, 786 Kč, vydání 4, 137, 682 Kč, tj. + 86, 000 Kč. Z toho na činnost oddílů je počítáno 234, 000 Kč, což je téměř dvojnásobek ve srovnání s rokem 1998, který byl chudý na sněh. Pro zajímavost 10. prosince loňského roku bylo v pokladně 124, 000 Kč, ale díky sněhu jsme byli koncem roku již v plusu. Tržba z vleku byla letošní zimu velmi dobrá, mohli jsme vrátit půjčku ing. Štěpánkovi, zaplatit za nové lano na vlek 150, 000 a nové pásy ke Kässboheru 650, 000 Kč. Počítáme též s plynofikací kotelný v sokolovně, zatím je schválena přípojka, provádí se projekt a o dalším postupu bude rozhodnuto po jeho schválení.

Do plánu jsme dali stavbu malého vleku (800, 000 Kč včetně části pozemku). V jednání jsou výměny pozemků s Lesy ČR. Část pozemků máme vykoupených, avšak vše záleží na podniku Lesy ČR, neboť máme čtyři měsíce lhůtu dodání, oni vystavení objednávky.

Nabídky na malý vlek 240 - 250 m máme dvě: POMA 1, 100, 000 Kč, firma Michálek 1, 200, 000 - 1, 300, 000 Kč.

Za pomoci MěÚ, Ing. Štěpánka a Ing. Bartoše, se snažíme, aby bylo všechno co nejdříve vyřízeno. V každém případě uděláme vše, aby do zimy byl připraven terén, vykácen les a vše formálně zajiště-

no, aby, vyjde-li dobrá zima, se mohlo se stavbou malého vleku začít už v letních měsících příštího roku. Od koho koupíme vlek, bude rozhodnuto později.

Josef Zita,
předseda a tajemník TJ

Cvičení předškoláků

Na přelomu roku 1998/99 jsem se téměř po deseti letech vrátila do řad cvičitelů ZRTV a dostala opět kategorii předškoláků ve věku od čtyř do šesti let. Děti, které do cvičení chodí, získávají na odvaze a obratnosti, přičemž využívají nářadí a cvičebních pomůcek ve vysoké sokolovně.

Zatímco dříve chodilo v průměru dvánáct až patnáct dětí každou hodinu, nyní chodily tři děti, vzácně se jich sešlo i více. Nízká docházka byla také jedním z důvodů, proč v průběhu roku skončilo cvičení rodičů s dětmi. Druhým důvodem, proč cvičení na podzim nezačne, je to, že paní, která tyto hodiny vedla, má vlastní děti tohoto druhu cvičení odrostlé. Ale miminka nám dorůstají, a kdyby byl zájem z vaší strany, milí rodiče, toto cvičení by se mohlo obnovit. Takže je tu výzva pro vás všechny, kdo byste měli zájem. Cvičitelů ve všech věkových kategoriích je trvalý nedostatek. Základní kurz ZRTV probíhá každoročně na podzim v prostorách zdejší sokolovny. Bližší informace vám poskytne paní učitelka Vondrová.

Na závěr bych chtěla poděkovat paní Sládkové za aktivní pomoc při hodinách,

dále pak rodičům, kteří se podíleli na zdárném průběhu akce na ukončení cvičebního období, a paní Vondrové, se kterou jsme se ke konci roku střídaly.

Dětem přeji pěkné prázdniny a doufám, že se na podzim sejdem ve větší počtu.

Milena Strnádková

KČT

1. Sraz na Žalém

Dne 8. května se uskutečnil sraz turistů oblasti Krkonoše a Podkrkonoší na Žalém. Tohoto srazu se zúčastnili 4 členové našeho klubu na kolech. Trasa - Vysoké - Štěpanice - Benecko - Žalý - Rezek - Rokytnice - Vysoké byla dlouhá 42 kilometrů. Průměrnému počasí odpovídala i početní účast.

2. Závod na kolech

Dne 22. května proběhla veřejná cykloturistická akce pořádaná naším klubem. Prezence byla v areálu Šachet s možností hvězdicového startu. Akce se zúčastnilo 88 cyklistů, počasí bylo mimořádně hezké. Hlavnímu organizátoru Pavlu Šaldovi patří dík za vydařenou akci. Zaujímá byla skladba účastníků - od dětí až po borce nad 60 let, nejstarším účastníkem byl pán ve věku přes 60 let. Trasy měřily od 12 do 80 kilometrů

3. Víkend v Posázaví

Ve dnech 5. až 6. června jsme podnikli dvoudenní autobusový zájezd do oblasti Posázaví. První den jsme absolvovali prohlídku soukromé hutě v obci Tasice, návštěvu jedné z nejhezčích částí Sázavy zvané Stvořidla, výstup na legendární Blaník a prohlídku hradu Český Šternberk. Druhý den jsme si v Týnci nad Sázavou prohlédli muzeum keramiky a za vyhlídkou vyšli na hradní věž, v Lešanech jsme navštívili vojenské muzeum s unikátní expozicí 200 historických tan-

ků, kanonů, motocyklů a obrněných vozidel z období od roku 1890 až po současnost. Následoval Kamenný Přívoz a procházka krásným údolím Sázavy do Davle dlouhá 14 kilometrů.

Zájezdy se stávají populárními, tohoto červnového se zúčastnilo 45 osob, na 12 zájemců nezbylo místo. Počasí bylo překrásné, celkově bych hodnotil akci jedničkou. Jak jinak, když organizátorem jsou turisté s vedoucím Pepou Jiroušem.

Jiří Líbal

Prosím

toho, kdo počátkem měsíce května
vyhodil za „hasičnu“ na vlek se šrotem
části motocyklového motoru
značky TERROT, aby se mi laskavě ozval

na telefon 59 13 90

d ě k u j i

V. Linke
Jablonec nad Jizerou

Společenská kronika

Sňatek

Dne 25. 6. 1999 uzavřeli sňatek v Husově sboru na Královských Vinohradech Adela Volkmanová z Prahy a David Frýdl, farář Církve československé husitské ve Vysokém n. J.

Blahopřejeme!

Narození

Dne 12. 5. 1999 se manželům Helze a Pavlu Ševčíkovým z Vysokého n. J. narodila dcera Klára.

Dne 28. 5. 1999 se manželům Petře a Miroslavu Mikulovým z Vysokého n. J. narodil syn Pavel.

Blahopřejeme!

Výročí

Vysoké nad Jizerou

01. 07. Strnádková Ludmila 74 let
07. 07. Kunc Miroslav 78 let
08. 07. Kašátková Milada 71 let

09. 07. Morávková Růžena 78 let
13. 07. Sajdl Jiří 72 let
28. 07. Machytová Ludmila 70 let
03. 08. Rumlová Bohuslava 96 let
06. 08. Lukeš Bedřich 74 let
09. 08. Haasová Emilie 74 let
23. 08. Kubičková Julie 92 let
24. 08. Ing. Koppl Otomar 77 let
26. 08. Holá Božena 86 let
26. 08. Jechová Ludmila 78 let
28. 08. Zíta Josef 79 let
31. 08. Grosmanová Anna 86 let

Horní Tříč

17. 07. Hrubá Věra 70 let
29. 07. Škodová Božena 72 let
25. 08. Slavík Josef 75 let

Sklenařice

03. 07. Vitvar Oldřich 76 let
12. 07. Šimůnková Olga 76 let
29. 07. Holec Vladimír 86 let
14. 08. Friedrich Jaroslav 79 let
23. 08. Metelková Anna 70 let
31. 08. Stochlová Emilie 78 let

Helkovice

19. 07. Duštírová Vlasta 72 let
15. 08. Nejedlová Ludmila 73 let

Stará Ves

16. 08. Chlumová Stanislava 82 let
28. 08. Nováková Marie 90 let

Všem jubilantům srdečně blahopřejeme

TJ Sokol Jablonec nad Jizerou pořádá

Kurzy tance a společenské výchovy

Začátek 3. září 1999 v Kulturním domě
v Jablonci nad Jizerou.

Kurzovné 550 Kč.

Přihlášky v Kulturním domě v Jablonci nad Jizerou,
telefon 59 13 45 nebo 59 12 88

MĚSTSKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO JILEMNICE

Pozvánka na

VÝSTAVU VÝTVARNÉ TVORBY

MěKS Jilemnice pořádá III. VÝSTAVU VÝTVARNÉ TVORBY, k aktivní účasti na ní zveme všechny, kteří pracují amatérsky nebo profesně v těchto oborech:

1. **Umělecké řemeslo** – rukodělná výroba, např. kovářství, textil. umění, keramika, šperkařství, sklářství...
2. **Lidová tvorba** – krajky všeho druhu (paličkové, drhané...), výšivky, řezbářství, tkaní, šifování, lidové pečivo...
3. **Návrhářství – design**
4. **Jiné** – květinové aranže, obrazy z přírodnin, dekorální předměty...

Vítány jsou také dětské práce (vč. kolektivních).

Pokud počet dodaných prací převyší naše výstavní možnosti, vyhraujeme si právo výběru prací při zásadě nevyřazení autora.

Kalendář:

příjem prací: 19. - 20. 8. 1999 v MěKS
doba příjmu: 6.30 - 18.00 hodin
vernisáž: 27. 8. v 18.00 hodin
výstava: 28. 8. - 8. 9. 1999
vrácení prací: 8. 9. (17.00 - 18.00 hodin)
9. 9. (6.30 - 17.00 hodin)

Výstava může být dle zájmu vystavovatelů **prodejná**.
Podrobné informace poskytneme na tel. č. 0432/20 70.

Firma DARRE s.r.o.

Jablonec nad Jizerou 540
výrobce nábytku

Hledá:

konstruktéra

pracujícího v systému CAD
(konstrukce 2D a 3D)

Základní předpoklady:

- ⇒ kreativní myšlení
- ⇒ operativní přístup
- ⇒ systémová práce

Bližší informace na tel. 0432 / 59 11 66